

بررسی سامانه حمل و نقل کالا توسط ناوگان مسافری

این مقاله به بررسی سیستم حمل و نقل کالاهای مسافری در ایران می‌پردازد. در این سیستم، کالاهای مسافری در اتوبوس‌ها و کامیون‌ها حمل می‌شوند. این سیستم دارای مزایای زیادی است، از جمله هزینه کم و دسترسی آسان به خدمات حمل و نقل. با این حال، این سیستم با چالش‌هایی نیز مواجه است، از جمله کمبود فضای بار و عدم ایمنی در حمل و نقل. این مقاله به بررسی این چالش‌ها و ارائه راهکارهایی برای بهبود این سیستم می‌پردازد.

مختلفی از آگهی‌های حمل بار توسط اتوبوس را مشاهده کرد. به نظر می‌رسد که این مسئله از سال ۱۳۶۸ تا کنون تبدیل به باور و قانون نانوشته‌ای شده است که اجرای قانون را در این بخش با مشکل مواجه خواهد کرد. اما مسئله مهم‌تر این است که این گونه حمل بار چه خطراتی از نظر ترابری ایجاد خواهد کرد.

وارد به بارهای حمل شده در طول مسیر شود. در برخی مواقع انبارها به مبلغ ۲/۰۰۰/۰۰۰ تا ۱۲/۰۰۰/۰۰۰ تومان ماهیانه توسط شرکت‌ها اجاره داده می‌شود. وجه دریافتی به صورت توافقی بین انباردار و مشتری تعیین می‌شود. به عبارت دیگر هیچ‌گونه ملاک و معیار مشخصی برای این مسئله وجود ندارد.

محدودیت وزنی، ایمنی، شکل و بسته‌بندی و... انجام می‌شود که با توجه به وظیفه اصلی ناوگان مسافری، جان و مال مسافران را در معرض خطر قرار خواهد داد.

بررسی وضع موجود

بر اساس بازدیدهای به عمل آمده از یکی از پایانه‌های استان تهران مشاهده شده است که علاوه بر حمل غیر مجاز بار با اشکال و حتی بسته‌بندی‌های نامناسب، انبارهای موجود در شرکت‌ها نیز به منبع درآمدی کاملاً غیرمجاز برای دلالت این صنف تبدیل شده است. یکی از راه‌های غیرمجاز کسب درآمد کلان از این راه، اجاره دادن انبارهای نگه‌داری کالا به شخص ثالث است. بر اساس گفته مدیران و مسئولین پایانه‌ها، در حدود ۱۳ تا ۲۰ درصد از کرایه مستقیم حمل بار به راننده و مابقی آن بدون در نظر گرفتن هیچ گونه بیمه و مالیاتی به شرکت و یا فرد اجاره کننده از انبار اختصاص می‌یابد.

به منظور ساماندهی حمل کالا توسط سامانه اتوبوسرانی که با توجه به مشخصات سامانه حمل و نقل به امری ضروری تبدیل شده است می‌بایست پس از شناسایی دقیق سامانه و متغیرهای آن به مطلوبیت‌های سامانه پرداخته و نقاط قوت و ضعف آن را شناسایی و در جهت بهبود مورد بازنگری قرار داد.

یکی از دلایل ایجاد این امر نبود عرضه مناسب در جهت انتقال کالای خرد در سطح کشور است که با توجه به سرعت جابجایی ناوگان مسافری و وجود فضای قابل بارگیری در اتوبوس‌ها، در گذر زمان بخشی از تقاضای حمل کالای خرد در سطح کشور را به خود اختصاص داده است و تا زمانی که برای تقاضای موجود عرضه مناسبی ارائه نشود، این شکل از حمل و نقل با تمام مخاطرات آن ادامه خواهد یافت.

ممنوعیت انتقال بار توسط ناوگان مسافری هر چه که در ظاهر قانونی و توجیه پذیر است ولی در عمل تبدیل به ابزاری شده است که نظارت بر سامانه کنترل کننده را کاهش داده و عرصه را برای دلالت باز گذاشته است، به گونه‌ای که حمل بار خرد توسط اتوبوس‌های مسافری دارای هیچ ملاحظاتی قانونی و محدودیتی نیست. به عبارت دیگر حمل بار بدون در نظر گرفتن

حمل کالا توسط ناوگان مسافری از دید آیین نامه

حمل مواد محترقه و منفجر، جنازه، احشام، مواد فاسد شدنی و اشیایی که مخل آسایش مسافران یا منافعی نظافت و بهداشت عمومی است، با وسایط نقلیه مسافری ممنوع است. شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل مسافر باید در صدور صورت وضعیت مسافری جهت وسایل نقلیه مسافری، این نکات را رعایت کنند و در صورت تخلف، مشمول این آیین نامه هستند. اشیاء ذکر شده در پایین بنا به دلیل حفاظتی در چمدان داخل بار و یا چمدان داخل کابین ممنوع هستند:

- حمل چمدان‌های مخصوص وابسته‌های امنیتی، چمدان یا جامه دان مخصوص حمل اسناد که دارای زنگ خطر هستند، موادی که دارای باتری لیتیوم و یا نور دهنده، علامت دهنده و دیگر

موضوع حمل کالا توسط ناوگان مسافری به این جا ختم نمی‌شود بلکه در میان مواد حمل شده می‌توان مواد خطرناکی از جمله کپسول گاز با قابلیت انفجار را نیز مشاهده کرد. زنجیرهای با وزن زیاد و حتی احشام در کنار مواد مخدر از جمله موارد زیان بار و مخالف ضوابط موجود در آیین نامه است. اشکال موجود در پیوست نشان دهنده برخی مواد غیر موجه است که توسط ناوگان مسافری حمل می‌شود.

در ضمن، برخی از مواد تجاری که فاقد شکل و اندازه‌های استاندارد هستند نیز توسط ناوگان اتوبوسرانی حمل می‌شوند. بعضی از این محموله‌ها با القوه دارای خطر احتراق هستند که متأسفانه تا اتفاق ناگواری نیفتد، دست اندرکاران به تکابو برای جلوگیری از این محموله‌ها به صورت جدی نخواهند افتاد.

امروزه حتی در وبگاه‌ها و وبلاگ‌های مختلف می‌توان موارد